

Balet na novem gorenjskem odru

Koncerti AEDE in umetniškega programa ARS - Zvoki in barve Brda v Kranju so se končali z Valentinovim baletom. Direktor Brda dr. Iztok Purič pravi, da bodo s prireditvami prihodnjo sezono nadaljevali, saj so se tako prijele, da skoraj ni poti nazaj.

Potem ko smo na Brdu v prvi sezoni slišali in videli nastope osrednjega državnega simfoničnega orkestra Slovenske filharmonije s solistko, našo prvo damo črno-bele klaviature Dubravko Tomšič Srebotnjak, slovenski Policijski orkester, Big Band RTV Slovenija in Simfonike RTV Slovenija s pop-klasičnim pevskim triom Eroika, smo lahko tokrat prvič na novem velikem odru dvorane Grandis Kongresnega centra

Brdo videli balet. Ni šlo sicer za enovito baletno predstavo in veliki plesni spektakel, vendar so številni nastopi naših odličnih plesalcev s celotnega slovenskega plesnega prostora in pod umetniško taktirko Vojka Vidmarja pokazali, da je zanj tudi na Gorenjskem veliko zanimanja.

Društvo baletnih umetnikov Slovenije (DBUS), ki združuje skoraj tristo članov in sta ga v zadnjem desetletju renovirala in postavila na nove in zdrave temelje najprej prof. dr. Henrik Neubauer, zdaj pa že šesto leto Vojko Vidmar, pa je bila tista združba, ki ob sicer razviti plesni in še posebej baletni umetnosti in ob kar dveh poklicnih ansamblih (v okviru SNG Ljubljana in Maribor) še zmora toliko moči in entuziazma, da smo lahko videli tokrat številne solistične in duo-nastope.

Glasba za vse predstavljene plese, ki so jih postavili številni koreografi, med njimi je bilo kar nekaj avtorskih del samih plesalcev, je bila posneta; tako lahko v tem zapisu podčrtamo le avtorje in naslove glasbenih del: S. Prokofjev in Pepelka, D. F. Auber in Grand pas clasique, J. Plestenjak in Voda za angela, S. Ros in Bestill, My Heart, A. C. Adam in Giselle, Terrafolk in Ciganka, R. Bučar in Šavrin, J. S. Bach in Air, G. d. Giusto in Out of Tune, J. Gregorc in Standing Still, J. Merce in Španski ples, A. Piazzolla in Tango, P. I. Čajkovski in Trnuljčica in Labodje jezero, L. Minkus in Don Kihot in nenazadnje še J. Brel in Ne me quite pas. Med njimi smo torej slišali in videli tako popularna baletna dela, tuje in slovenske glasbene in koreografske (re)produkcije in seveda nekaj najbolj sodobnih del z zabavnega in izvirnega ter prirejenega ljudskega področja. To je bilo vsekakor mogoče samo zato, ker smo poslušali in gledali neke vrste dokaj nevtralnno, zlasti še neinstitucionalno (re)produkcijo in ki bi jo ob prisotnosti kateregakoli od navedenih (poklicnih) slovenskih baletnih ansamblov težko

doživeli. Tudi zato so lahko plesali nekateri tujci pri nas ali/in Slovenci in Slovenke, ki tako ali drugače delujejo v tujini. Umetniški vodja Vojko Vidmar, ki je komentatorsko mesto tokrat predal mladi Ani Dolinar, je lahko dal možnosti številnim plesalkam in plesalcem (enajst žensk in šest moških) in kar je zagotovo tudi posledica vsakoletnih srečanj in tekmovanj v organizaciji DBUS. Pa pojdimo po vrsti in vsaj omenimo te naše »zvezde slovenskega baleta«: Ana Klašnja in Lukas Zuschlag, Alena Medich, Dana Petretič, Anna Sterbova in Žiga Jereb, Urša Vidmar in Tomaž Rode, Tamara Polanc, Siniša Bukinac, Kaja Lin Jagodič Avguštin, Kjara Starič in Joseph Bunn, Eva Gašparič, Nina Ogrinc in Alenka Ribič Laufer in Anton Bogov.

Morda bo naslednjo sezono umetniškemu vodji Juriju Reji težje, kajti letos je bilo vsakič vse prvič.